

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Pumilorum gratiosa paruitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

Gigantibus, alijsq; monstris ornari. 118

bris ictibus humi prosterni, & agrè tandem, præ virium imbecillitate, ingulari. Huiusmodi spectaculo immanissimi Turcarum Principes se se suauiter oblectabant. Et hic quidem Solimannus id sibi iucundum esse ostendebat, vt magnum parui faceret, paruum magni aestimaret.

§. IV.

Pumilorum grata paruitas.

Alij humanioribus modis oblectationem è pusillis his ceperunt. Cardanus refert, pumilionem, virum perfecta ætate, cubiti longitudine in psittaci cauea, in Italia fuisse ostentatum. Curiosè spectatam puellam, nouem annorum, & à se quoque spectatam scribit Albertus, quæ magnitudine vnius anni videretur. M. Antonius quoque ad pompæ ornatum Sisyphum pumilionem, intra bipedalem staturam, ingenio viuacem fertur habuisse. Augustus autem adolescentulum honestè natum bipedali minorem, Lucium nomine, scribitur spectaculis exhibuisse. Canopas certè in delicijs fuit Iuliæ neptis Augusti, duos pedes & palmum longus. Cuiusmodi etiam fuisse aiunt Andromedam Iuliæ Augustæ libertam. Quin hi tam parui adeò

Cardan
de subtil
lib. de
Hom. ne
cessit. &
formæ.
Idem
Card. lib.
8. de va
riet. rer.
c. 43.

Plin. I. 7.
c. 16.

sæpe magni æstimati sunt, ut etiam mortui in ipsis sandapilis spectarentur. Siquidem Manius Maximus & M. Tullius equites Romani, qui binum cubitorum fuere, Varrone teste, defuncti adibantur, eosque se in loculis asseruatos vidisse testatur Plinius.

Ibidem.

Et, ut idem memorat, fuerunt semipede maiores sub Augusto Pufio & Secundilla, quorum corpora miraculi gratia asseruata sunt in conditorio Sallustianoru hortorum. Cur hæc non mirarentur homines, cum Deus sæpe mirabilior sit in paruis, quam magnis? tot enim motuum, & sensuum, & cogitationum organa in exiguum includere corpus, est maioris operæ, si res ipsa spectetur, quam in grandem quamdam capacitatem. Quod videre est etiam in rebus artefactis: ut si quis Iliadem totam in nucem condat, vel sub mucrone scæ ala quadrigam. Deniq; vel Ethnicus nat. hist. docuit, nihil tam paruum esse, quod non gloriam parere posse.

Plin. l. 15.
nat. hist.
c. 14.

§. V.

Paruitas corporis, quæ in nostra potestate non est, tamen utilis est, & aliquibus non men fecit.

Quin sæpe etiam ipsa vel paruitas, vel defor-